

Krośnice
27.07.2020

Wójt Gminy Krośnice

**Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta,
w granicach działek o numerach ewidencyjnych
225/1 i 226/1.**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracowanie: mgr inż. Joanna Jaskóła
Współpraca: mgr inż. Grzegorz Jaskóła

SPIS TREŚCI:

1.	PODSTAWOWE INFORMACJE O PROGNOZIE 1.1 POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI 1.2 CEL PROGNOZY 1.3 METODYKA OPRACOWANIA 1.4 ZAWARTOŚĆ PROGNOZY 1.5 PODSTAWY PRAWNE
2.	CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM 2.1 LOKALIZACJA 2.2 DOTYCHCZASOWY SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA
3.	CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO 3.1 KRAJOBRAZ I MORFOLOGIA 3.2 BUDOWA GEOLOGICZNA 3.3 ZŁOŻA KOPALIN 3.4 GLEBY 3.5 WARUNKI WODNE 3.6 WARUNKI KLIMATYCZNE 3.7 RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA
4.	CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO 4.1 HISTORIA MIEJSCOWOŚCI 4.2 ZABYTKI NIERUCHOME 4.3 ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE 4.4 KRAJOBRAZ KULTUROWY
5.	ANALIZA I OCENA WPŁYWU DOTYCHCZASOWEGO SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU NA ŚRODOWISKO 5.1 ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE 5.2 ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO KULTUROWE
6.	OCENA PROPONOWANYCH WARUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENU: 6.1 ZMIANY W SPOSOBIE ZAGOSPODAROWANIA TERENU: 6.2 PRZEWIDYWANE ZAGROŻENIA DLA ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI PLANU 6.3 PRZEWIDYWANE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU 6.4 PRZEWIDYWANE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO
7.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM
8.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNY WPŁYW NA ŚRODOWISKO
9.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU MIEJSCOWEGO
10.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ MIEJSCOWEGO PLANU
11.	STRESZCZENIE

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PROGNOZIE.

1.1. Powiązania z innymi dokumentami

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko, zwana dalej prognozą, została opracowana dla potrzeb projektu *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.*

W prognozie uwzględniono w szczególności wnioski ze sporządzonego „Opracowania ekofizjograficznego podstawowego obejmującego obszar gminy Krośnice”, wykonanego przez firmę SKANA s.c., w roku 2005, zgodnie z warunkami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 155 poz. 1298). Celem opracowania jest podsumowanie stanu środowiska i określenie wpływu projektowanych ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Zgodnie ze wskazaniami planistycznymi zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym, planowanie miejscowe winno się opierać na zasadach strefowania, czyli takim rozmieszczeniu obiektów konfliktowych, aby nie były wzajemnie uciążliwe. Dotychczasowe zmiany środowiska przyrodniczego związane są przede wszystkim z rozwojem funkcji osadniczej i rolniczej. W obecnym stanie zagospodarowania obszar charakteryzuje się zróżnicowaną odpornością na degradację i zróżnicowaną zdolnością do regeneracji. Najmniejszą zdolność do regeneracji i odporność mają tereny zabudowane, w tym komunikacyjne oraz grunty orne.

W opracowaniu ekofizjograficznym prognozuje się stabilizację lub niewielką dalszą degradację już zubożonych ekosystemów. Potencjalnie najbardziej niepożądanymi procesami będą:

- przekształcenia gleb oraz powierzchniowych utworów geologicznych na skutek rozwoju zabudowy,
- pogarszanie się jakości gleb i wód pod wpływem produkcji rolnej.

Ograniczenia zagrożeń dla środowiska przyrodniczego i poprawę jego funkcjonalności na analizowanym obszarze można osiągnąć poprzez:

- racjonalne gospodarowanie na terenach rolniczych nawozami i środkami ochrony roślin,
- koncentrację nowej zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów już zabudowanych.

Ograniczenia wynikające z konieczności ochrony zasobów przyrodniczych to ograniczenia wynikające z obecności ww. obszaru.

Ponadto w prognozie wykorzystano następujące materiały archiwalne:

- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Krośnice – opracowane przez Studio Projektowe „Region” s.c., przyjęte uchwałą nr XIII/98/08 Rady Gminy Krośnice z dnia 23 kwietnia 2008 r.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Brzostowo, Brzostówko, Łędzina, Żeleźniki, Kotlarka, Czeszyce, Stara Huta, Stara Huta - Borzynowo – uchwała Rady Gminy Krośnice nr XIX/107/04 z dnia 31 sierpnia 2004 r.
- Koncepcja programowa gospodarki wodno-ściekowej na terenie Stowarzyszenia Gmin i Powiatów na zlecenie Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Doliny Baryczy ul. Wojska Polskiego 40, 56-300 Milicz wykonane przez CITEC S.A ul. Dulęby 5, 40-833 Katowice.
- Raport o stanie środowiska w województwie dolnośląskim w roku 2015.
- Pawlak W, 1997: Atlas Śląska Dolnego i Opolskiego, W. Wr., PAN, Wrocław.
- Kondradzki J., 1994: Geografia Polski – Mezoregiony fizyczno-geograficzne, PWN, Warszawa.
- Stupnicka E. 1989: Geologia Regionalna, Wyd. Geolog., Warszawa.
- Schumuck A., 1960: Regiony pluwiotermiczne Dolnego Śląska, Zesz. Nauk. WSR we Wrocławiu, Melioracja V, nr 27, Wrocław.
- Malinowski J., 1991: Budowa geologiczna Polski, Wyd. Geologiczne, Warszawa.
- Opracowanie ekofizjograficzne dla Województwa Dolnośląskiego, Wojewódzkie Biuro Urbanistyczne we Wrocławiu, Wrocław 2005.
- Obszary.natura2000.pl.
- Natura 2000 a turystyka - portal informacyjno - edukacyjny.
- atlas-roslin.pl

1.2. Cel prognozy

Celem wykonanej prognozy było podsumowanie stanu środowiska i określenie wpływu ustaleń zawartych w projekcie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1*, na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Do sporządzania planu Rada Gminy Krośnice przystąpiła uchwałą nr XXI/146/2020 z dnia 20 maja 2020 r. Prognoza swoim zasięgiem obejmuje obszar ustaleń planu, opracowywanego przez „EKO-PLAN” Pracownia Projektowa Grzegorza Jaskóła z siedzibą we Wrocławiu, przy ul. Krynickiej 8/2.

1.3. Metodyka opracowania

Prognozę opracowano na podstawie analizy projektu *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1*, założeń ochrony środowiska, informacji o istniejącym i projektowanym sposobie zagospodarowania oraz innych materiałów archiwalnych i dokumentacji, jak również danych dotyczących stanu środowiska przyrodniczego w aspekcie istniejących przepisów z zakresu ochrony środowiska.

Oceniając konsekwencje wprowadzenia planu i analizując oddziaływanie na środowisko rozpatrywano, jakie zmiany pociągnie za sobą zmiana sposobu zagospodarowania na obszarze opracowania. Postępowanie powyższe wynika w szczególności z dokładności ustaleń w analizowanym projekcie planu. Najważniejszą informacją zamieszczaną w planach zagospodarowania przestrzennego, z punktu widzenia ochrony środowiska jest ustalenie, czy obszar pozostanie użytkowany w sposób niezmieniony, czy też zmiana użytkowania wpłynie generalnie na polepszenie się, czy też pogorszenie stanu środowiska. W projekcie planu, dla którego sporządzana jest niniejsza prognoza ustalono funkcje:

- a) MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- b) R – teren rolniczy.

Projektowane tereny zaliczono do grupy, w której prognozowane przedsięwzięcia wprowadzą niewielkie uciążliwości.

1.4. Zawartość prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko składa się z części tekstowej i graficznej. Zawartość opracowania jest zgodna z zakresem przedmiotowym określonym w art. 51 i 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U.2020.283 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko składa się z części tekstowej i graficznej. Część rysunkowa składa się z jednej planszy w skali 1: 1000 (analogicznie do skali opracowania projektu planu miejscowego, do którego odnosi się prognoza), sporządzonej w oparciu o skład urzędowych kopii map zasadniczych, pozyskanych z Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego.

1.5. Podstawy prawne

Podstawą do sporządzenia prognozy jest:

- 46 pkt 1 i art. 54 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*,
- art. 17 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz.U.2020.293 ze zm.).

2. CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM

2.1. Lokalizacja

Gmina Krośnice położona jest w północno – wschodniej części województwa dolnośląskiego, w zasięgu makroregionu Wał Trzebnicki (318.4), w zasięgu Wzgórz Trzebnickich (318.45), będących mezoregionem Wału Trzebnickiego. Graniczy od północy i zachodu z gminą Milicz, od południa z gminami Zawonia i Dobroszyce, od południowego wschodu z Twardogórą, a od wschodu przylega do dawnego woj. Kaliskiego. Opracowywany obszar położony jest w północno - wschodniej części gminy, w obrębie wsi Stara Huta. Działki nr 225/1 i 226/1 usytuowane są w północnej części wsi, na granicy terenów

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.

zabudowanych. Działki posiadają powierzchnię 4,2 ha. Obszar opracowania od strony południowo - zachodniej przylega do terenu sportu i rekreacji, natomiast od strony zachodniej przylega do drogi powiatowej nr 1436 D, za którą znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Od pozostałych stron działka nr 225/1 przylega do terenów rolnych i od południa południowego - wschodu do cieków wodnych Kobylarka. Granice terenu objętego planem są określone na załączniku graficznym do niniejszej prognozy.

2.2. Dotychczasowy sposób zagospodarowania

Wieś Stara Huta położona jest w sąsiedztwie lasów stanowiących około 40% powierzchni gminy. Liczba mieszkańców wsi wynosi 101 osób. Działki nr 225/1 i 226/1 stanowi własność inwestora i są wykorzystywane rolniczo.

Widok z drogi powiatowej nr 1436 D. Na pierwszym planie po lewej stronie frontowa część działek nr 225/1 i 226/1 w Starej Hucie, w części których planowana jest zabudowa. Po prawej stronie istniejąca zabudowa mieszkaniowa, w głębi gminny teren rekreacyjno-sportowy.

W obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania Brzostowo, Brzostówko, Łędzina, Żeleźniki, Kotłarka, Czeszyce, Stara Huta, Stara Huta - Borzynowo (uchwała Rady Gminy Krośnice nr XIX/107/04 z dnia 31 sierpnia 2004 r.) działki nr 225/1 i 226/1 zostały przeznaczone pod teren rolniczy z zakazem zabudowy. W najbliższym sąsiedztwie wyznaczono funkcje: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (na działkach nr 138 i 425/331) przyległych do terenu opracowania przez drogę powiatową od strony południowo - zachodniej) oraz tereny rolnicze. Celem opracowania planu miejscowego jest umożliwienie budowy dwóch budynków jednorodzinnych usytuowanych przy drodze powiatowej, zgodnie z wnioskiem złożonym przez właściciela działek.

3. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

3.1. Krajobraz i morfologia

Zgodnie z podziałem Polski (J. Kondracki, 1994) oraz Śląska (W. Walczak, 1970) na jednostki fizyczno-geograficzne, analizowany obszar leży w zasięgu makroregionu Wał Trzebnicki (318.4). Opisywany teren leży w zasięgu mezoregionu Wzgórz Trzebnickich (318.45) będącego mezoregionem Wału Trzebnickiego. Cały opisywany obszar odwadniany jest przez dopływ Baryczy - rzekę Jesionka.

Obszar opracowania leży w obrębie Monokliny Przedsudeckiej, której lite skały osadowe są przykryte luźnymi osadami kenozoicznymi o miąższości 100-300m. Powierzchnię terenu budują luźne osady plejstoceny i holoceny.

Ukształtowanie pionowe całego obszaru związane jest w zasadniczej mierze ze stadiem warciańskim zlodowacenia środkowopolskiego. Jest to pasmo Wzgórz Krośnickich. Obszar opracowania jest położony na wysokości około 116m n.p.m. Teren wznosi się nieznacznie w kierunku środka obszaru opracowania. Rzeźba terenu ma charakter płaskiej równiny z niewielkimi wzniesieniami.

3.2. Budowa geologiczna

Na omawianym obszarze występuje fragment dużej jednostki geologicznej - Monokliny Przedsudeckiej. Jest ona zbudowana z grubej serii skał osadowych, głównie wieku permu i triasu, łagodnie zapadających się w kierunku północno – wschodnim. Ich strop został ścięty erozyjnie. Składają się one w przewadze z piaskowców, zlepieńców oraz w mniejszym stopniu z dolomitów, ilowców, mułowców i łupków ilastych. Są w całości przykryte zgodnie miąższowymi osadami trzeciorzędu – głównie wieku miocenu. Utwory trzeciorzędowe są zbudowane w dolnych partiach z warstw piasków, ilów i mułków. Piaski są głównie drobnoziarniste, często zailone. Wśród nich spotykane są wkładki węgla brunatnego lub cienkie, nieciągłe jego poziomy. Górne kompleksy składają się w przewadze z ilów. Mają one przewarstwienia mułków i piasków – niekiedy także w formie nieregularnych wkładek lub soczew. Strop utworów trzeciorzędowych tworzy powierzchnię o bardzo zróżnicowanej morfologii.

Utwory czwartorzędowe powstały głównie w okresie plejstocenu. Glacialne osady pochodzą ze zlodowaceń południowopolskiego i środkowopolskiego. Pozostałości najstarszego zlodowacenia zachowały się w formie rezyduów w spągowych partiach – głównie obniżen powierzchni podczwartorzędowej. Obszar planu posiada, przy powierzchni, głównie utwory aluwialne, powstałe w późnym plejstocenie i holocenie. Składają się one z mułków, piasków i żwirów rzecznych.

Obszar planu należy do wielkopolskiego regionu hydrogeologicznego (XIII), a w jego ramach do podregionu wielkopolsko – śląskiego (XIII 3). Na tym obszarze wyróżnia się rejon hydrogeologiczny Kotliny Odolanowskiej (inaczej Milickiej). W której rejonie główny poziom wodonośny wykształcony jest w utworach czwartorzędowych (piaski i żwiry, 2-3 warstwy wodonośne), na głębokości 20-60m. Występują w nim wody o zwierciadle swobodnym, niekiedy słabo naporowym. Wodonośność wynosi tu 10-30m³/h. Obszar ten posiada całkowitą izolację od powierzchni pierwszego poziomu użytkowego poziomu wodonośnego. Wody wymagają tu prostego uzdatniania. Pierwsze zwierciadło wód podziemnych zalega na głębokości do 4,5m.

3.3. Złoża kopalin

Na obszarze opracowania złoża gazu i kopalin nie występują.

3.4. Gleby

Na obszarze obrębu Stara Huta przeważają gleby rdzawe i bielcowe, oraz zwarty obszar gleb płowych. Gleby rdzawe i bielcowe, wytworzone są z najłagodniejszych piasków (luźnych i słabogliniastych), spośród gleb użytkowanych rolniczo, należą one do najmniej urodzajnych i najbardziej zawodnych. Gleby płowe stanowią urodzajne gleby wytworzone z glin i pyłów.

Działka nr ewid. 225/1 posiada kategorię gruntu RV, natomiast działka nr ewid. 226/1 posiada kategorię gruntu: RV i RVI.

3.5. Warunki wodne

Omawiany obszar należy do systemu hydrograficznego Baryczy. Barycz jest ciekim II rzędu, prawobrzeżnym dopływem Odry, o długości 133 km, z czego w granicach województwa dolnośląskiego znajduje się 110 km. Jest to największy prawobrzeżny dopływ środkowej Odry o powierzchni zlewni 5534,5 km². Rzeka płynie bardzo szeroką podmokłą doliną, wypełnioną piaskami rzeczными i torfem. W zlewni tej dominujący udział mają grunty orne (59,5%). Barycz zasila stawy hodowlane, bardzo liczne na tym terenie i przepływa przez tereny o dużej wartości przyrodniczej i chronione. Zagrożenie powodziowe na obszarze opracowania nie występuje.

Zdecydowaną większość omawianego terenu zajmują grunty o przepuszczalności średniej. Ze względu na to spodziewać się należy, że obszary zlewniowe cechuje podwyższona retencja podziemna. Lokalnie gęsta sieć cieków źródłkowych zwiększa drenaż retencji podziemnej. W okresach posusznych może to powodować zanik przepływów w wyższych odcinkach niektórych cieków. Obszar dorzecza Baryczy jest obszarem deficytu opadów atmosferycznych.

Górny horyzont wód podziemnych na tym obszarze składa się w przeważającym stopniu z typowych wód gruntowych. Ich poziom zalega w gruntach o średniej lub słabej przepuszczalności, głównie piaszczystych lub piaszczysto – żwirowych – miejscami gliniastych lub pylastych. Przechodzi on na ogół w osady fluwialne, zbudowane z piasków i przeławicowanych dość często mułkami. Te słabo przepuszczalne osady przedzielają tam lokalnie poziom wodonośny, a występując w partiach stropowych kształtują niekiedy słabe napięcie zwierciadła. W pobliżu cieków na ogół zwierciadło zbliża się pod powierzchnię terenu, tworząc podmokłości. Pod mokradłami górne partie poziomu wodonośnego zalegają przeważnie w utworach organicznych – torfach lub glebach. Wpływa to negatywnie na jakość wód, które w takich

rejonach cechują się podwyższoną zawartością związków organicznych, a często także żelaza i manganu. Utworzenie rozległych stawów wpłynęło w wielu miejscach na podpiętrzenie płytkich wód podziemnych. Podłoże słabo przepuszczalne poziomu wód gruntowych w przeważającej części obszaru jest zbudowane bardzo nieregularnie. Występują w nich liczne przegłębienia i wyniosłości. Przejawia się to dużą zmiennością jego miąższości. Dane z niezbyt licznych odwiertów wskazują, że miąższość ta zmienia się, co najmniej od poniżej metra do 28m. Dostępne dane wskazują, że przeważająca część wód gruntowych cechuje się umiarkowaną lub niewielką zasobnością i może być eksploatowana głównie studniami gospodarskimi. W rejonach pozbawionych wód gruntowych mogą miejscami występować cienkie nisko zasobne horyzonty wód wierzchówkowych, w spiaszczonych stropowych poziomach glin. Często miewają one charakter okresowy i tworząc się w porach wilgotnych kształtują sezonowo pojawiające się podmokłości. Znaczne obszarowo wychodnie glin polodowcowych często zawierają wody śródglinowe. Gromadzą się one w cienkich przeławiceniach piaszczystych lub inwolucjach, wypełnionych gruntami przepuszczalnymi. Te nisko zasobne systemy wodonośne bywają ujmowane studniami gospodarskimi. Nacięte otworem studni ściekają w kierunku jej dna i gromadząc się u dołu kształtują tam zwierciadło pozorne, niemające kontynuacji w gruncie. Cechują się one dużą rozpiętością wahań w ciągu roku z wysychaniem nawet głębokich studzien włącznie. Wody śródglinowe przeważnie charakteryzują się złą jakością, są mętne i miewają podwyższoną mineralizację, łatwo też ulegają zanieczyszczeniu. Wody wgłębne na tym obszarze zostały rozpoznane w obrębie osadów czwartorzędowych i trzeciorzędowych. Zbiorniki wód wgłębnych w utworach czwartorzędowych, występują pod częściową izolacją gruntów słabo przepuszczalnych (głównie glin), w średnio przepuszczalnych warstwach, soczewach lub innych układach piasków, piasków ze żwirami, rzadziej żwirów. Są one przeważnie powiązane hydraulicznie z górnym horyzontem wód podziemnych oraz często pomiędzy sobą. Miejscami spotykane są na niewielkich głębokościach – już od kilkunastu metrów. Głębokie stwierdzone zostały poniżej 80m – w spągowych partiach struktur kopalnych powierzchni podczwartorzędowej. Wahają się one od kilku m³/h do blisko 80m³/h (głęboki poziom wodonośny ujęty otworem w Grabownicy). Zawierają wody słodkie, pozbawione zanieczyszczeń, dość często jednak z podwyższoną lub wręcz wysoką zawartością żelaza lub żelaza i manganu. Występują one w warstwach lub soczewach piasków drobnych – często zailonych, przeważnie w otoczeniu osadów ilastych, praktycznie nieprzepuszczalnych. Spotykane są już na głębokościach powyżej 30m. Zawierają wody naporowe – najczęściej pod znacznym ciśnieniem. Odnaczają się zróżnicowanymi cechami hydrochemicznymi – od słodkich nisko zmineralizowanych o bardzo dobrych walorach jakościowych, po mineralne słabo zmineralizowane. Niekiedy zawierają podwyższone ilości żelaza i manganu. Niezbyt korzystne parametry porowatości efektywnej i filtracji wodonośców ograniczają możliwość uzyskiwania korzystnych wydatków otworami z pojedynczych zbiorników. W ramach ich eksploatacji najczęściej wydajności wynoszą w granicach kilku m³/h, przy znacznych depresjach.

Teren opracowania jest położony na obszarze **Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 303 „Pradolina Barycz – Głógów (E)”**, gromadzącego wody piętra czwartorzędowego w utworach porowych, w pradolinach. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika wynoszą 199 tys. m³/dobę, natomiast średnia głębokość ujęć wynosi 60m. Odkryty, płytko zalegający poziom wodonośny będący w więzi hydraulicznej z głębiej leżącym horyzontem wodonośnym determinuje krótki czas migracji zanieczyszczeń, stąd praktycznie cały obszar zbiornika (99%) charakteryzuje się bardzo wysoką i wysoką podatnością na zanieczyszczenia.

Na terenie opracowania brak jest cieków wodnych, natomiast od strony południowej i południowo-wschodniej działki przylegają do cieku wodnego Kobylarka. Stanowi on dopływ cieku Rybnica i dalej rzeki Barycz.

Wieś Stara Huta nie posiada systemowych urządzeń do odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków. Na terenie wsi ścieki gromadzone są głównie w zbiornikach bezodpływowych i wywożone do oczyszczalni ścieków oraz rzadziej przydomowe oczyszczalnie ścieków. Zdarzają się również suche ustępy oraz przypadki odprowadzania ścieków bytowo – gospodarczych bezpośrednio do kanalizacji deszczowej i rowów. Nieliczne ścieki pochodzenia zwierzęcego wywożone są na pola uprawne.

Wieś jest zwodociągowana wodociągiem grupowym w układzie sieci rozgałęzieniowym.

3.6. Warunki klimatyczne

Zgodnie z podziałem Okołowicza (1976), obszar planu leży w Śląsko – Wielkopolskiej Krainie Klimatycznej – z zaznaczającymi się wpływami oceanicznymi. Natomiast według podziału rolniczo – klimatycznego Polski R. Gumińskiego obszar należy do dzielnicy łódzkiej. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi około 7,5 - 8°C, średnia temperatura stycznia wynosi około -1,5 do -2,0°C, zaś lipca 17,5

– 18°C. Średnia roczna suma parowania wskaźnikowego mieści się w przedziale 560-580mm, z czego na półrocze ciepłe przypada średnio 440-460mm. Długość okresu wegetacyjnego wynosi średnio 190-195 dni, dla prognozy termicznej 5°C. Początek robót polowych przypada przeciętnie na drugą lub trzecią dekadę marca. Dni gorących rejestruje się tu około 35, z przymrozkiem około 110, mroźnych 30-35, a bardzo mroźnych 1-2. Ostatnie przymrozki występują w okresie 20 - 25 kwietnia. Czas trwania pokrywy śnieżnej wynosi 50-60 dni. Jej zanik następuje w okresie do 25 marca. Średnia maksymalna grubość pokrywy śnieżnej wynosi 10 - 15cm, natomiast miąższość najwyższa z maksymalnych wynosi 40-50cm. Natomiast średnia roczna suma opadów atmosferycznych wynosi w Krośnicach 624mm. Maksymalna suma miesięczna przypada na lipiec (Krośnice 86mm), natomiast minimalna zwykle na luty (Krośnice 30mm). W półroczu letnim (V-X) suma opadu wynosi 391mm, w Krośnicach, a w półroczu chłodnym (XI-IV) 233mm, w Krośnicach. Sumy opadów rozłożone są na tym obszarze bardzo nierównomiernie. Średnie roczne parowanie terenowe wynosi 450-500mm. Na całym obszarze przeważa kierunek wiatru W (17-20%), a drugorzędnie SW (16-20%). Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 3,0-3,5m/s. Frekwencja burz atmosferycznych wynosi 20-22 dni w roku. Frekwencja cisz atmosferycznych wynosi średnio 5-10%.

3.7. Różnorodność biologiczna

Działki nr 225/1 i 226/1 stanowią teren wykorzystywany rolniczo, brak jest na nich zadrzewień lub zakrzewień z wyjątkiem kilku drzew wzdłuż ogrodzenia z gminnym terenem rekreacyjno-sportowym. Na obszarze opracowania brak jest występowania stanowisk chronionych gatunków roślin i zwierząt oraz pomników przyrody.

Obszar opracowania znajduje się w całości w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „**Dolina Baryczy**” (PLB 020001). Zajmuje powierzchnię 55516,8 ha. Utworzony został na terenie Parku Krajobrazowego Dolina Baryczy i obejmuje jego większą część. Ponad połowę obszaru stanowią grunty użytkowane rolniczo, około 30% to lasy i ponad 10% to zbiorniki wodne. Właśnie te ostatnie są najcenniejszymi elementami przyrodniczymi zarówno ostoi, jak i parku – są to kompleks stawów rybnych, z których najstarsze mają ponad 700 lat. Z cennych siedlisk wymienić należy lasy łęgowe, grądy niskie i olsy. Ze względu na rozległe zbiorniki wodne obszar charakteryzuje się niezwykle bogactwem ornitofauny. Do ich liczego bytowania przyczynia się ekstensywna produkcja rybna i wielkość stawów, duża liczba wysp porośniętych trzcinami i drzewami, szerokie pasy szuwarów, porośnięte drzewami i krzewami groble, mała głębokość stawów i zabezpieczenie przed nadmierną ingerencją człowieka. Do najcenniejszych ptaków na tym obszarze należą m.in.: bąk, bączek, bocian czarny, bielik i łabędź krzykliwy. Wiosną spotkać można żerującego na wilgotnych łąkach żurawia, w trzcinach buduje zaś gniazda błotniak stawowy. Obszar jest istotnym szlakiem ptasich wędrówek, ptaki zatrzymują się tutaj by odpocząć i nabrać sił do dalszej drogi (m.in. żurawie, gęsi zbożowe). O ogromnym znaczeniu tego terenu dla ochrony ptaków świadczy zgłoszenie go na listę obszarów Konwencji Ramsar (obszar Stawy Milickie). Na obszarze ostoi występują liczne gatunki roślin i grzybów chronionych, z czego najwięcej gatunków związanych jest z siedliskami leśnymi i wodnymi. Udokumentowano stanowiska takich roślin jak bluszcz pospolity, grązel żółty, sromotnik bezwstydy czy widłak goździsty. Licznie reprezentowane są storczyki, częściowej ochronie podlegają zaś: kruszyna pospolita, konwalia majowa, kalina koralowa, centuria pospolita i porost - płucnica islandzka.

Teren opracowania znajduje się w całości w granicach obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „**Ostoja nad Baryczą**” (PLH020041). Zajmuje powierzchnię 82026,40 ha. Obejmuje bagniste obniżenie doliny Baryczy, która jest rzeką niziną z wieloma dopływami, fragmentami terenów zalewanych i dobrze zachowanymi starorzeczami. Obszar jest ważny dla zachowania bioróżnorodności. Znajdują się tu dobrze wykształcone i zachowane zbiorowiska leśne: największy kompleks łęgów jesionowo-olsowych w południowo-zachodniej Polsce, łągi dębowo-wiązowe-jesionowe oraz starodrzewia grądowe i buczynowe. Okresowo odkrywane dno stawów stanowi bardzo cenne siedlisko dla roślinności Isoeto-Nanojuncetea (zbiorowiska drobnych terofitów na wilgotnych i mokrych podłożach mineralnych dostępnych dla roślinności tylko przez krótki czas w ciągu roku). Również ważne są zbiorowiska podmokłych łąk, muraw napiaskowych, torfowisk przejściowych i nitrofilnych ziołorośli okrajowych. Występują tutaj rośliny z Czerwonej listy roślin i grzybów Polski jak: uwroć wodna (*Crassula aquatica*), rosziczka okrągłolistna (*Drosera rotundifolia*) czy kruszczyk błotny (*Epipactis palustris*). Występuje tu 14 gatunków zwierząt (wyłączając ptaki) z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej (m.in. kumak nizinny *Bombina orientalis*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, piskorz *Misgurnus fossilis*, kiełb białopłetwy *Gobio albipinnatus*). Odnotowano także 37 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG oraz

26 gatunków ptaków regularnie występujących, migrujących nie wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG. Na podkreślenie zasługuje bogata ichtiofauna z kożą złotawą *Sabanejewia aurata* (jedno z nielicznych w Polsce stanowisk). Ponadto Dolina Baryczy jest jednym z najcenniejszych obszarów ornitologicznych w Polsce.

Obszar opracowania znajduje się w całości w granicach **Parku Krajobrazowego "Dolina Baryczy"**, utworzonego w 1996 r. na mocy Rozporządzenia Wojewody Dolnośląskiego z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie Parku Krajobrazowego „Dolina Baryczy”, dla terenu Parku leżącego w granicach województwa dolnośląskiego (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego nr 88 poz. 1012) i jego zmiana zawarta w rozporządzeniu Wojewody Dolnośląskiego z dnia 12 listopada 2008 r. (Dz. U. Nr 303 poz. 3494) - największego parku krajobrazowego w Polsce. Obejmuje on w sumie powierzchnię 87 040 ha i chroni znaczne wartości przyrodnicze – lasy, wody i łąki, krajobrazowe i historyczno – kulturowe. Głównym celem ochrony, zgodnie z powyższym rozporządzeniem jest zachowanie doliny rzeki Baryczy wraz z łąkami, starorzeczami i terenami podmokłymi oraz zachowanie stawów i innych zbiorników wodnych, będących siedliskami chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

Drugim celem ustanowienia parku krajobrazowego jest restytucja walorów przyrodniczych przez ograniczenie dalszej antropopresji. W Parku stwierdzono 34 gatunki ryb, w tym hodowane karpie w odmianie karp lustrzeń, a także niewielkie ilości szczupaka, lina, amura białego, tołpygi białej i pstrej. Występuje tu też 13 gatunków płazów jak: grzebiuszka ziemna, kumak nizinny, ropuchy – paskówka, szara i zielona, rzekotka drzewna, traszki – grzebieniasta i zwyczajna, żaby – moczarowa, jeziorkowa, wodna śmieszka i trawna, 5 gatunków gadów chronionych: jaszczurki – zwinka i żyworodna, padalec zwyczajny, zaskroniec i żmija zygzakowata. Stwierdzono 56 gatunków ssaków, w tym 29 podlegających ochronie: wszystkie owadożerne, wiewiórka pospolita, bóbr europejski, chomik europejski, popielica, orzesznica, wydra, gronostaj i łasica. Natomiast ptaków jest tu 277 gatunków, w tym 169 lęgowych, z których większość cennych gatunków gniazduje w rezerwacie ornitologicznym „Stawy Milickie”, znajdującym się poza granicami opracowania planu. Charakterystycznym gatunkiem mokradeł śródleśnych jest żuraw. W lasach na szczególną uwagę zasługują dzięcioł czarny, lelek i gołąb siniak. W najstarszych drzewostanach gniazduje ogółem kilkanaście par bociana czarnego i kilka par orła bielika. Ptaki wodno – błotne łąk są obecnie nieliczne.

W celu zachowania i ochrony wartości przyrodniczych, historycznych, kulturowych i krajobrazowych na terenie Parku wprowadzono następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawa ochrony środowiska,
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej,
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpożarowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów; zakaz ten nie dotyczy przedsięwzięć polegających na pozyskiwaniu dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, a także minerałów na powierzchni mniejszej niż 25ha, jeżeli przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Parku,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej lub rybackiej,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej,
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno – błotnych,
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową,

- utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych,
- organizowania rajdów motorowych i samochodowych,
- używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zgodnie z geobotanicznym podziałem Śląska, omawiany obszar należy do prowincji Niżowo – Wyżynnej. Dział Bałtycki, pododdział Wyżyn Środkowych, kraina Wał Trzebnicki, okręg Żarsko – Trzebnicko – Ostrzeszowski, podokręg Twardogórski.

Z punktu widzenia chronionych owadów, gmina Krośnice należy do stosunkowo bogatych, lecz zdecydowana większość stwierdzonych tu gatunków to formy pospolite. Na uwagę zasługują, występujące tu rzadko, dwa gatunki biegaczy - *C. arvensis*, *C. Convexusa* oraz jelonek rogacz *Lucanus cervus*.

Na terenie gminy Krośnice stwierdzono występowanie następujących gatunków herpetofauny:

Plazy: traszka zwyczajna *Triturus vulgaris*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, żaba moczarowa *Rana arvalis*, żaba trawna *Rana temporaria*, żaba jeziorkowa *Rana lessonae*, żaba wodna *Rana esculenta*, żaba śmieszka *Rana ridibunda*, ropucha szara *Bufo bufo* i ropucha zielona *Bufo viridis*, grzebiuszka ziemna *Pelobates fuscus*, rzekotka drzewna *Hyla arborea*, kumak nizinny *Bombina bombina*.

Gady: jaszczurka żyworodna *Lacerta vivipara*, jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, padalec zwyczajny *Anguis fragilis*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*, żmija zygzakowata *Vipera berus*.

Drobne ssaki owadożerne pospolite, w charakterystycznych dla siebie środowiskach:

Kret *Talpa europaea*. Unika terenów o wysokim poziomie wód gruntowych. Na pozostałym terenie rozmieszczony równomiernie.

Jeż wschodni *Erinaceus concolor* i jeż zachodni *Erinaceus europaeus*. Bytuje w ogrodach. Na terenie gminy występują oba gatunki jeża.

Zębiełek karliczek *Crocidura suaveolens*. Gatunek synantropijny, spotykany w obrębie zabudowań gospodarskich.

Ssaki drapieżne spotykane pojedynczo lub w niewielkiej liczbie na terenie całej gminy, albo tylko w kilku stanowiskach. Z powodu częstej zmiany miejsc przebywania, lokalizacja stanowisk tych gatunków nie zawsze jest możliwa.

Kuna domowa *Martes foina*. Gnieździ się w obrębie zabudowań gospodarskich lub w ich pobliżu. Jako uciążliwy drapieżnik jest niszczone przez rolników.

Łasica łąska *Mustela nivalis*. Występuje na całym terytorium gminy. Spotykana na miedzach, w zaroślach, a także w pobliżu zabudowań gospodarskich.

4. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

4.1. Historia miejscowości

Stara Huta (niemiecka nazwa Neurode) to średniej wielkości wieś - 101 mieszkańców, ma charakter wielodrożnicy o nieregularnym kształcie.

4.2. Zabytki nieruchome

Na obszarze planu nie występują zabytki nieruchome.

4.3. Zabytki archeologiczne

Na obszarze planu zabytki archeologiczne nie występują.

4.4. Krajobraz kulturowy

Miejscowość Stara Huta posiada układ zabudowy wielodrożny, usytuowany wzdłuż skrzyżowania dróg powiatowych z odnogami zabudowy wzdłuż dróg gminnych. Zabudowa wsi jest mieszana – zagrodowa i jednorodzinna. Są to w większości budynki parterowe, kryte dachami dwuspadowymi. Generalnie historyczne oraz współczesne budynki posiadają dachy dwuspadowe nachylone pod kątem 35°÷45°. Pokrycie dachów jest niejednorodne – dachówką ceramiczną, rzadziej blachą dachową. Wieś otaczają tereny rolnicze oraz dalej leśne. W otoczeniu działek nr 225/1 i 226/1 brak jest obiektów dysharmonizujących krajobraz kulturowy.

5. ANALIZA I OCENA WPŁYWU DOTYCHCZASOWEGO SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA TERENU NA ŚRODOWISKO

5.1. Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze

Teren objęty planem, wraz z sąsiadującymi niezabudowanymi obszarami można zaliczyć do ekosystemu rolnego. Życie biologiczne na tym terenie nie jest zubożone i typowe dla terenów rolnych. Występujące ptactwo i zwierzęta są przystosowane do życia w warunkach pól uprawnych. Przepływający od strony południowej i wschodniej ciek Kobylarka z nielicznymi miejscami zakrzewień i zadrzewień śródpolnych, stanowi swego rodzaju korytarz ekologiczny przyciągający drobne zwierzęta oraz umożliwiające ich migrację wzdłuż cieku.

Istotnymi problemami ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu są:

- zagrożenie zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych w związku z brakiem kanalizacji sanitarnej we wsi oraz położeniem w obrębie GZWP nr 303 Pradolina Barycz-Głogów (E),
- zagrożenie zanieczyszczenia powietrza pyłami,
- zagrożenia wynikające z przebiegu głównego ciągu komunikacyjnego: drogi powiatowej nr 1436 D.

Wieś Stara Huta jest zwodociągowana, ale nie posiada systemu kanalizacji sanitarnej. Ma to istotne znaczenie, szczególnie ze względu na położenie w obrębie GZWP nr 303 Pradolina Barycz-Głogów (E). Działki nr 225/1 i 226/1 są wykorzystywane jako teren rolniczy. Zagrożeniem dla środowiska gruntowo – wodnego niesie ze sobą intensywna produkcja rolna. Do głównych obszarowych rodzajów zanieczyszczeń z terenów upraw rolnych należą azotany i fosforany pochodzące z nawozów mineralnych, i naturalnych, stosowanych w nadmiernych dawkach lub w niewłaściwy sposób oraz substancje toksyczne, głównie metale ciężkie pochodzące z chemicznych środków ochrony roślin. Zarówno intensyfikacja gospodarki rolnej jak i jej całkowite zaprzestanie stanowią zagrożenie dla środowiska.

W Starej Hucie obserwuje się niewielki rozwój nowej zabudowy. Są to głównie budynki jednorodzinne. Zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego jest postępujący rozwój terenów zabudowy kosztem terenów rolnych oraz zbliżanie się do siedlisk zwierzyny i ptactwa. Zagospodarowanie terenu pod nową zabudowę powoduje niszczenie pokrywy glebowej. Zagrożeniem dla stanu czystości powietrza stanowią paleniska domowe i lokalne kotłownie, które są źródłem emisji zanieczyszczeń w sezonie grzewczym. Duże znaczenie ma tutaj sprawność systemów grzewczych oraz wykorzystywane źródła energii

Drogi kołowe mają we wsi znaczenie lokalne. Wzdłuż drogi powiatowej występuje zanieczyszczenie powietrza, skażenie gleby metalami ciężkimi. Jednakże ruch pojazdów na niej należy uznać jako o niewielkim natężeniu. Sezonowo ma miejsce zwiększenie natężenia ruchu kołowego, co ściśle wiąże się z ruchem ciężkiego sprzętu rolniczego, koniecznego do obsługi terenów rolnych.

5.2. Oddziaływanie na środowisko kulturowe

W związku z tym, że obecnie na działkach nr 225/1 i 226/1 zabudowa nie występuje, brak jest jej oddziaływania na środowisko kulturowe.

6. OCENA PROPONOWANYCH WARUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENU

6.1. Zmiany w sposobie zagospodarowania terenu

Działki nr ewid. 225/1 i 226/1 w Starej Hucie stanowią grunt prywatny, niezabudowany, wykorzystywany rolniczo. W obecnie obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Brzostowo, Brzostówko, Lędzina, Żeleźniki, Kotlarka, Czeszyce, Stara Huta, Stara Huta-Borzynowo (Uchwała Nr XIX/107/04 Rady Gminy Krośnice z dnia 31 sierpnia 2004r.) działki zostały przeznaczone pod teren rolniczy z zakazem zabudowy. Celem opracowania planu miejscowego jest przekształcenie działek w części frontowej – przyległej do drogi powiatowej nr 1436 D pod teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Pole przeznaczone pod zabudowę zostało wyznaczone na podstawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Krośnice, które dopuszcza rozwój urbanistyczny wsi w strefie do 50m od istniejącej i projektowanej w studium zabudowy (zabudowa mieszkaniowa na działce nr 425/331).

Wielkość wyznaczonego terenu umożliwia budowę maksymalnie 2 budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Projekt nie przewiduje się zmian w sposobie użytkowania pozostałego terenu objętego opracowaniem, który został utrzymany w przeznaczeniu rolnym z zakazem zabudowy.

Budowa budynków spowoduje konieczność doprowadzenia do działek przyłączy prądu, wody, odprowadzenia ścieków bytowych oraz zapewnienia ogrzewania budynków.

6.2. Przewidywane zagrożenia znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się znaczących zagrożeń dla środowiska. Zagospodarowanie terenu pod nową zabudowę powoduje niszczenie pokrywy glebowej oraz pomniejszanie terenów rolnych. Zagrożenie dla stanu czystości powietrza stanowią paleniska domowe i lokalne kotłownie, które są źródłem emisji zanieczyszczeń w sezonie grzewczym. Duże znaczenie ma tutaj sprawność systemów grzewczych oraz wykorzystywane źródła energii. Projektowany teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej może nieznacznie zwiększać ruch mieszkańców. Jednak należy pamiętać, że wyznaczony teren pod zabudowę jest niewielki, obejmuje on dwie działki położone przy drodze powiatowej, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, z dala od większych kompleksów leśnych lub zbiorników wodnych. Nowa zabudowa nieznacznie zwiększy zapotrzebowanie na energię, co wiązać się będzie ze zwiększeniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz zwiększonym zapotrzebowaniem na wodę. Jednocześnie zwiększy się ilość ścieków i odpadów.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem wieloletnim. Wszystkie ustalenia w nim zawarte mają na celu uporządkowanie przestrzenne, w maksymalnym stopniu ograniczające negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego, kładąc nacisk na działania proekologiczne w odniesieniu do środowiska wodnego, glebowego i powietrza atmosferycznego.

Oddziaływanie na komponenty środowiska:

• Różnorodność biologiczną, obszary Natura 2000.

Teren opracowania położony jest w granicach: Obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Baryczy” (PLB 020001), Obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja nad Baryczą” (PLH020041) i Parku Krajobrazowego „Doliny Baryczy”. Zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego jest postępujący rozwój terenów zabudowy kosztem terenów rolnych oraz zbliżanie się do siedlisk zwierzyny i ptactwa. Działki objęte planem stanowią własność prywatną, wykorzystywane jako teren rolniczy. Projektowany teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej usytuowany jest przy drodze powiatowej, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej, na zasadach kontynuacji.

W planie ustalono dość wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, wynoszący co najmniej 60%, która stanowić będzie rekompensatę dla przekształconego terenu rolniczego. Zieleń przydomowa, często o bardzo różnorodnym składzie gatunkowym może stanowić miejsce schronienia dla ptaków i drobnych zwierząt. W sąsiedztwie działek brak jest zadrzewień śródpolnych, zbiorników i cieków wodnych mogących stanowić miejsce naturalnych siedlisk zwierzyny i ptactwa.

Ustalenia planu są zgodne z celami ochrony Parku Krajobrazowego „Doliny Baryczy” i nie kolidują z zakazami ustanowionymi na terenie Parku. Brak jest przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawa ochrony środowiska.

Ze względu na istniejące zagospodarowanie i funkcję terenu o niewielkim oddziaływaniu, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe

• Oddziaływanie na środowisko wodne.

Realizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej będzie wymagać zaopatrzenia w wodę oraz we właściwy sposób odprowadzania ścieków. Ustalenia planu przewidują rozwój sieci w sposób następujący:

- system sieci wodociągowej. Przewiduje się zaopatrzenie w wodę przyłączem wodociągowym z wodociągu grupowego oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ścieki bytowo – gospodarcze. Należy zapewnić kompleksową obsługę w zakresie kanalizacji sanitarnej w sposób zapewniający obsługę projektowanego obszaru zabudowy, z wpięciem do gminnej sieci kanalizacyjnej i przesylem do oczyszczalni ścieków oraz zgodnie z przepisami odrębnymi;
- kanalizacja deszczowa. Wody opadowe i roztopowe na terenach uzbrojonych należy odprowadzać do odcinków kanalizacji deszczowej, a z pozostałego terenu – na własny teren nieutwardzony lub do urządzeń wodnych, na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Wzdłuż drogi powiatowej nr 1436 D przyległej do działek nr 225/1 i 226/1, znajduje się sieć wodociągowa, w związku z czym powinna ona zapewnić obsługę projektowanego terenu zabudowy mieszkaniowej.

Natomiast w Starej Hucie brak jest zbiorczej sieci kanalizacyjnej. Ma to istotne znaczenie, szczególnie ze względu na położenie w obrębie GZWP nr 303 Pradolina Barycz-Głogów (E). W przypadku projektowanej zabudowy, w związku z obecnym brakiem sieci kanalizacyjnej, ścieki będą odprowadzane do bezodpływowych zbiorników na nieczystości lub przydomowej oczyszczalni ścieków.

Rozwój produkcji rolnej może stwarzać zagrożenie dla wód podziemnych - zbytnia intensyfikacja rolnictwa, zbiorniki na płynne odchody zwierzęce, płyty do składowania obornika, silosy na kiszonkę, których odcieki mogłyby prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych. Wskazana jest współpraca ze środowiskami rolniczymi w zakresie wdrażania dobrych praktyk rolniczych, niezbędnych dla skutecznej ochrony wód przed zanieczyszczeniem obszarowym.

Podsumowując, realizacja ustaleń planu nie spowoduje bezpośredniego zagrożenia wód powierzchniowych i podziemnych, należy się spodziewać, że po wybudowaniu sieci kanalizacyjnej oddziaływanie na środowisko wodne na terenie miejscowości ulegnie poprawie.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

• Oddziaływanie na ludzi. Klimat akustyczny.

Przewidziany w ustaleniach planu rodzaj zagospodarowania stanowi logiczną kontynuację istniejącej zabudowy. W sąsiedztwie działki nr 226/1, po drugiej stronie drogi występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Projektowany teren zabudowy mieszkaniowej od strony północnej i wschodniej sąsiaduje z terenami rolniczymi. Taki stan rzeczy może stanowić pewne źródło konfliktu np. w czasie prowadzenia prac polowych (hałas maszyn rolniczych i unoszący się pył), jednakże należy pamiętać, że jest to obszar wiejski, na którym od lat współistnieje obok siebie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i uprawy rolnicze. Teren rolniczy objęty jest z zakazem zabudowy i nie występuje na nim oraz w jego sąsiedztwie produkcja zwierzęca.

Korzystna jest segregacja zabudowy w zależności od wielkości emitowanej uciążliwości i położenia przy drogach o różnym natężeniu ruchu. Bezpośredni wpływ inwestycji drogowych na zdrowie człowieka przejawia się emisją szkodliwych substancji, które powstają w wyniku eksploatacji poruszających się po nich pojazdów mechanicznych. Problemатyczny jest także hałas i wibracje. W projekcie planu teren mieszkaniowy znajduje się przy drodze powiatowej, na której występuje niewielki ruch pojazdów. Zgodnie z przepisami dotyczącymi dróg publicznych minimalna odległość od krawędzi jezdni drogi powiatowej na terenach zabudowanych powinna wynosić 8 m. W ustaleniach planu wyznaczono nieprzekraczalne linie zabudowy w odległości 8 m od granicy działki drogowej (13 m od krawędzi jezdni drogi powiatowej). Odsunięcie zabudowy od krawędzi jezdni jest korzystnym rozwiązaniem, dodatkowo zmniejszającym negatywne oddziaływanie drogi na sąsiadującą zabudowę.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, chwilowe

• Oddziaływanie na powietrze.

W wyniku realizacji planu przewiduje się następujące obciążenie dla środowiska, którego oddziaływanie będzie niewielkie:

- może wystąpić obciążenie środowiska związane z ogrzewaniem w sezonie grzewczym. Ustalenia planu przewidują zaopatrywanie obiektów w obszarze objętym planem w ciepło, z indywidualnych urządzeń i instalacji grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz w oparciu o odnawialne źródła energii – pompy ciepła, energia słoneczna (panele fotowoltaiczne i instalacje solarne montowane na dachach budynków) o mocy nie przekraczającej 50 kW. Dla instalacji w wyniku, których będzie następować spalanie paliw, od dnia 1.08.2018 r. obowiązują przepisy uchwały nr XLI/1407/17 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa dolnośląskiego, z wyłączeniem Gminy Wrocław i uzdrowisk, ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.
- związane z ruchem samochodowym – mieszkańców dwóch budynków.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, krótkoterminowe, długoterminowe

• Powierzchnię ziemi – zagospodarowanie terenu powoduje niszczenie pokrywy glebowej w miejscach lokalizowanych budynków, dojazdów, miejsc postojowych oraz infrastruktury technicznej. W wyniku realizacji ustaleń planu należy się liczyć z powiększeniem powierzchni terenu zajmowanego przez zabudowę. Wielkość terenów przeznaczonych pod zabudowę będzie niewielka – w planie ustalono dość niskie maksymalne wskaźniki zabudowy wynoszące 25%. Działania te spowodują:

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.

- bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby w miejscach lokalizacji budynków, dojazdów, parkingów,
- utwardzenie części powierzchni terenu,
- trwałe przekształcenie struktury gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki i infrastrukturę techniczną.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe

• Krajobraz – nie przewiduje się niekorzystnych zmian oddziaływania na krajobraz. Projektowana funkcja mieszkaniowa ingeruje w tereny rolnicze, ale jest lokalizowana wzdłuż drogi, przy której znajduje się istniejąca zabudowa. Ustalenia planu porządkują działania inwestycyjne na tym obszarze. Zasięg zabudowy jest zgodny z dokumentem studium, które dopuszcza możliwość rozwoju urbanistycznego w pasie 50 m od istniejącej i projektowanej w studium zabudowy. Na krajobraz będzie miała wpływ forma powstającej zabudowy oraz towarzysząca jej zieleń. W planie ograniczono wysokość zabudowy do 9 m i dwóch kondygnacji, tj. parter i poddasze użytkowe. W zakresie kształtowania dachów wprowadzono wymóg stosowania dachów o symetrycznie nachylonych połaciach dachowych dwuspadowych krytych dachówką ceramiczną, cementową lub blachodachówką, w kolorze ceglastym lub grafitowym. Kąt nachylenia połaci dachowych wynosi 35° – 45° . Wprowadzono również dość wysoki minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, wynoszący 60% dla terenów MN.

Dzięki powyższym zapisom nowo powstała zabudowa powinna harmonijnie wpisać się w otaczający krajobraz. Należy dodać, że do sporządzanego projektu planu wnioski konserwatorskie nie wpłynęły – strefy ochrony konserwatorskiej obejmują jedynie zabudowę położoną w części centralnej Starej Huty, na którą projektowana zabudowa nie będzie oddziaływać.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe

• Zasoby naturalne – nie przewiduje się zagrożeń dla zasobów naturalnych w obszarze opracowania. Są one chronione na mocy przepisów odrębnych. W wyniku budowy budynków, przewiduje się niewielkie uszczuplenie kompleksu rolnego. Należy jednak zauważyć, że przeznaczony teren znajduje się w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, na gruntach niskiej klasy bonitacyjnej.

• Klimat – ze względu na niewielki zakres zmian nie przewiduje się oddziaływania na klimat obszaru.

• Dobra materialne – nie przewiduje się negatywnych oddziaływań ustaleń planu na istniejące formy ochrony środowiska kulturowego.

• Tereny sąsiednie – wyznaczone w planie przeznaczenie terenu jest zbieżne z zagospodarowaniem w najbliższym sąsiedztwie. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie.

6.3. Przewidywane zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu

Obszar opracowania jest objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Brzostowo, Brzostówko, Łędzina, Żeleźniki, Kotlarka, Czeszyce, Stara Huta, Stara Huta - Borzynowo – uchwała Rady Gminy Krośnice nr XIX/107/04 z dnia 31 sierpnia 2004 r., który koordynuje wszelkie działania w zakresie gospodarki przestrzennej przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów ochrony środowiska. Dla obszaru działki nr 225/1 i 226/1 ustanawia on przeznaczenie rolnicze. W przypadku braku realizacji sporządzanego planu miejscowego nie powinny nastąpić jakiegokolwiek istotne, negatywne skutki zmiany stanu środowiska.

6.4. Przewidywane transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Założenia planu miejscowego nie spowodują zmian w transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM

Podstawowymi dokumentami określającymi cele ochrony środowiska są: na poziomie krajowym – Polityka ekologiczna państwa do roku 2020; na poziomie wspólnotowym – VII Wspólnotowy Program Środowiskowy (do 2020 r.), uwzględniające cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym oraz Traktat Akcesyjny.

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.

VII Wspólnotowy Program Środowiskowy (do 2020 r.) ma na celu rozdzielenie nacisków na środowisko i wzrost gospodarczy, przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z zasadą pomocniczości i z poszanowaniem różnicowania warunków w różnych regionach Unii Europejskiej. Ustanawia priorytety ochrony środowiska, w odpowiedzi, na które Wspólnota powinna skoncentrować się w szczególności na powstrzymaniu zmian klimatycznych, ochronie przyrody i bioróżnorodności, zapewnieniu jakości środowiska odpowiedniej dla zdrowia ludzi, oraz zrównoważonym wykorzystaniu zasobów i gospodarce odpadami.

Cele Polityki ekologicznej państwa do roku 2020:

- ograniczenie działań do najistotniejszych kluczowych problemów ochrony środowiska,
- unikanie dublowania celów i zadań w stosunku do innych dokumentów strategicznych,
- określenie oczekiwanych mierzalnych efektów planowanych działań,
- precyzyjne określenie podmiotów odpowiedzialnych za realizację działań oraz realnego horyzontu czasowego i źródeł finansowania.

Cele Programu Środowiskowego:

- ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,
- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu,
- maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu,
- zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast,
- lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu.

Za szczególne osiągnięcia w dziedzinie ochrony środowiska w ciągu ostatnich dziesięciu lat uznaje się:

- rozszerzenie sieci Natura 2000 do wielkości niemal 18% powierzchni UE,
- wprowadzenie spójnej polityki w zakresie substancji chemicznych,
- podjęcie działań politycznych w sprawie zmiany klimatu.

Cele Traktatu Akcesyjnego:

- zapewnienie skutecznej ochrony wód przed zanieczyszczeniem,
- obowiązek budowy systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków we wszystkich aglomeracjach, o równoważnej liczbie mieszkańców od 2000,
- zapewnienie właściwego sposobu postępowania z nawozami i odpadami w gospodarstwach rolnych tak, aby zapewnić wysoki poziom ochrony wód przed zanieczyszczeniem azotanami,
- obowiązek posiadania przez rolników prowadzących hodowlę zwierząt szczelnych zbiorników na płynne odchody zwierzęce o pojemności wystarczającej na ich magazynowanie w okresie, gdy substancje te nie mogą być wprowadzane na pola uprawne,
- promocja odnawialnych źródeł energii, w celu zapewnienia bardziej efektywnej ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem.

Cele istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu:

Lp.	Dokument	Cel ochrony środowiska	Rozwiązania planistyczne realizujące cel ochrony środowiska
1.	Polityka ekologiczna państwa do roku 2020	Racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi.	Wprowadzono w planie ustalenia dotyczące zaopatrzenia w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono zasady odprowadzenia ścieków: – zapewnienie kompleksowej obsługi w zakresie kanalizacji sanitarnej w sposób zapewniający obsługę projektowanego terenu z wpięciem do gminnej sieci kanalizacyjnej i przesyłem do oczyszczalni

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.

		ścieków, – w przypadku braku warunków przyłączenia do sieci kanalizacyjnej, gospodarkę ściekową należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, (odprowadzanie ścieków bytowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków).
	Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem, przez zwiększenie udziału odnawialnych źródeł w produkcji; ochrona atmosfery, to zarazem ochrona jej zasobów przed zanieczyszczeniem i zmianami klimatu.	Ustalono zaopatrywanie obiektów w ciepło z indywidualnych urządzeń i instalacji grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz w oparciu o odnawialne źródła energii – pompy ciepła, energia słoneczna (panele fotowoltaiczne i instalacje solarne montowane na dachach budynków) o mocy nieprzekraczającej 50 kW.
	Gospodarka odpadami.	Ustalono zasady w zakresie usuwania odpadów stałych – wywóz odpadów komunalnych na zorganizowane składowisko odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi.
	Ochrona przed hałasem i promieniowaniem elektromagnetycznym.	Określenie poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. W obszarze planu nie występują napowietrzne linie elektroenergetyczne.
	Ochrona różnorodności biologicznej	Projektowany teren znajduje się w sąsiedztwie obszarów rolniczych o ubogiej bioróżnorodności. Teren usytuowany jest przy drodze publicznej na granicy terenów zabudowanych wsi. Ustalenia planu uwzględniają położenie terenu opracowania w granicach obszarów chronionych. Brak jest rozwiązań kolidujących z zakazami ustanowionymi na terenie ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Baryczy” (PLB 020001), ochrony siedlisk Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" (PLH020041) oraz z celami Parku Krajobrazowego "Dolina Baryczy".
	Ochrona powierzchni ziemi	Projektowana zabudowa posiada charakter ekstensywny. Wprowadzono niskie wskaźniki zabudowy wynoszące 25% powierzchni działki oraz wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący 60%.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym pokrywają się ze sobą, dążąc do ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, między innymi przez budowę systemów kanalizacji sanitarnej, ochronę powierzchni ziemi, właściwą gospodarkę odpadami i ochronę powietrza; ochronę przed hałasem i promieniowaniem elektromagnetycznym, z naciskiem na ochronę przyrody i bioróżnorodności. Rozwiązania planistyczne przyjęte w projekcie planu realizują powyższe cele ochrony środowiska, a opis ich realizacji znajduje się w powyższej tabeli.

8. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNY WPŁYW NA ŚRODOWISKO

Analizując całokształt zagadnień przyrodniczych w opracowanym planie można stwierdzić, że projektowane zamierzenia uwzględniają w znacznym stopniu zasady ochrony środowiska, wykluczając, bądź minimalizując możliwość powstawania zdecydowanie negatywnego oddziaływania na środowisko. Części negatywnych oddziaływań nie da się jednak uniknąć. Zmniejszenie uciążliwości można osiągnąć przez:

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.

- zdejmowanie i zagospodarowanie wierzchniej warstwy gleby zgodnie z przepisami szczególnymi, przed rozpoczęciem prac inwestycyjnych,
- rozwój spójnego ponad gminnego systemu gospodarki odpadowej z wdrażaniem selektywnej zbiórki odpadów,
- pozostawienie dobrego dojazdu do wszelkiej zabudowy hydrotechnicznej w celu umożliwienia prac konserwacyjnych,
- modernizacja infrastruktury komunikacyjnej i technicznej,
- rozbudowa sieci gazowniczej na terenie gminy,
- zapewnienie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem,
- zmniejszenie zużycia wody,
- stosowanie ogrzewania gazowego, olejowego lub elektrycznego i wspomaganie go poprzez energię odnawialną; promowanie instalowania w gospodarstwach indywidualnych źródeł ciepła wykorzystujących ekologiczne nośniki, w tym niekonwencjonalne oraz wymianę starych, wyeksploatowanych kotłów, na nowe, wysokosprawne, posiadające atest przyjaznych dla środowiska,
- stosowanie materiałów budowlanych o wysokich parametrach izolacji cieplnej; modernizacja termoizolacyjna budynków mieszkalnych,
- preferowanie kompostowania odpadów organicznych we własnym zakresie,
- dbanie o stan sanitarny powierzchni zabudowanych,
- zabezpieczenie najcenniejszych walorów przyrodniczych,
- zachowanie bezwzględnego priorytetu ochrony środowiska przyrodniczego oraz środowiska życia człowieka,
- sukcesywna modernizacja dróg powiatowych i gminnych,
- podniesienie walorów rekreacyjnych gminy,
- utrzymanie i zapewnienie bezpieczeństwa przez budowę ścieżek rowerowych,
- przygotowanie zaplecza sprzyjającego rozwojowi turystyki rowerowej, w tym również wypożyczalni i punktów napraw rowerów,
- stymulowanie rozwoju bazy noclegowej w gminie,
- integrację mieszkańców z zakresu obsługi turystyki, w celu zaspokajania różnorodnych, wzajemnych potrzeb,
- poprawę estetyki miejscowości, przez obiekty małej architektury, które podnosiłyby walory krajobrazowe takie jak zieleńce, klomby, pielęgnacja miejscowych kapliczek, krzyży wraz z otoczeniem,
- dalszy rozwój monitoringu wszystkich elementów środowiska zgodnie z wymogami prawa polskiego i przepisami Unii Europejskiej.

9. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU MIEJSCOWEGO

W trakcie sporządzania projektu planu rozważano różne warianty rozwiązań zasięgu obszaru przeznaczonego pod zabudowę oraz rodzaj projektowanej funkcji zabudowy. W związku z tym, że właściciel działki jest rolnikiem i ma w planie budowę 2 budynków mieszkalnych jednorodzinnych dla swoich synów, wyznaczono w planie obszar pod zabudowę o zasięgu zgodnym z dokumentem Studium. Wszystkie rozważane koncepcje rozwiązań urbanistycznych nie różniły się od siebie w sposób zasadniczy pod względem oddziaływania na środowisko.

Wybór ostatecznego rozwiązania nastąpił z udziałem zainteresowanych stron. Wszystkie rozważane koncepcje rozwiązań urbanistycznych nie różniły się od siebie w sposób zasadniczy pod względem oddziaływania na środowisko.

W trakcie sporządzania projektu planu nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

10. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Monitorowanie stopnia realizacji ustaleń studium i planów miejscowych następować będzie zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Wymieniony wyżej przepis nakłada na Wójta obowiązek prowadzenia analiz zmian w zagospodarowaniu przestrzennym na terenie gminy. Po uzyskaniu opinii Gminnej Komisji Architektoniczno - Urbanistycznej Wójt przekazuje

wyniki analiz Radzie Gminy, co najmniej raz w czasie kadencji Rady. W zależności od wyników tej oceny, Rada Gminy może podjąć uchwałę w sprawie aktualności planu miejscowego lub zdecydować o podjęciu działań zmierzających do zaktualizowania tego dokumentu w niezbędnym zakresie.

Monitorowanie stanu środowiska powinno być realizowane w kategoriach jakości środowiska oraz zgodności z wymogami, które są zawarte w studium. Zgodnie z art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennego sporządzany plan miejscowy nie może naruszać dokumentu studium i jest uchwalany przez Radę Gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Przepis ten daje gwarancję kontynuacji założeń zawartych w dokumencie studium. Monitorowanie jakości środowiska może się opierać na wynikach badań opracowanych przez Główny Urząd Statystyczny, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Powiatową Stację Sanitarno - Epidemiologiczną.

Do działań zapobiegawczych - nadzór budowlany prowadzony na miejscu inwestycji w ramach uprawnień kierownika budowy oraz służby nadzoru budowlanego ze szczebla powiatowego. Winny one systematycznie monitorować proces inwestycyjny, co do zgodności zapisów planu oraz techniczno-technologicznych założeń wykonawczych. Podobną rolę będą pełnić etapowe i końcowe odbiory prac, przeprowadzane przez specjalistyczne służby do tego uprawnione (straż pożarna, służby sanitarne i ochrony środowiska).

Analizy kontrolne - prowadzone na etapie po inwestycyjnego funkcjonowania obiektów, przez organy do tego powołane (Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, straż pożarna, Wójt gminy na podst. art.55 ust.5) oraz przez instytucje zawiadujące infrastrukturą. Kontrole powinny obejmować między innymi:

- kontrolę i oceny zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną,
- kontrola podczyszczania wód opadowych,
- ciągła kontrola gospodarki odpadami, kontrolne pomiary jakości powietrza atmosferycznego,
- kontrolne pomiary emisji hałasu na granicy działki lokalizacji przedsięwzięcia,
- kontroli zagospodarowania terenu zgodnie z ustaleniami planu, przestrzeganie wskaźników zabudowy, powierzchni biologicznie czynnej,
- analizie i ocenie poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień,
- prowadzenie obserwacji elementów przyrodniczych wraz z oceną stanu i trendów zmian jakości poszczególnych elementów środowiska.

Częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji planu powinna zostać określona w zależności od potrzeb – proponuje się sukcesywne jej prowadzenie nie rzadziej niż raz na trzy lata.

Niezależnie od powyższych działań, gmina wiejska powinna zadbać o sporządzenie i systematyczną aktualizację dokumentów umożliwiających ocenę stanu i funkcjonowania środowiska, m. in.:

- programu gospodarki wodno-ściekowej,
- monitoringu jakości wód powierzchniowych oraz zasobów wód podziemnych.

11. STRESZCZENIE

Prognozę oddziaływania na środowisko przyrodnicze do sporządzanego planu opracowano w związku z przystąpieniem do sporządzenia *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1*. Prognozę opracowano na podstawie analizy projektu planu zagospodarowania przestrzennego, założeń ochrony środowiska, informacji o istniejącym i projektowanym sposobie zagospodarowania oraz innych materiałów i dokumentacji, jak również danych dotyczących stanu środowiska przyrodniczego w aspekcie istniejących przepisów z zakresu ochrony środowiska. Wykonana prognoza podsumowuje stan środowiska i określa wpływ projektowanych ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Projekt planu miejscowego obejmuje działki nr 225/1 i 226/1, które stanowią teren niezabudowany, wykorzystywany rolniczo. Usytuowane są w północnej części wsi, na krańcu terenów zabudowanych - przy drodze powiatowej nr 1436 D. Celem opracowania planu miejscowego jest umożliwienie budowy dwóch budynków jednorodzinnych usytuowanych przy drodze powiatowej, zgodnie z wnioskiem złożonym przez właściciela działek.

Obszar opracowania położony jest w granicach: Parku Krajobrazowego „Doliny Baryczy”, Obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Dolina Baryczy” (PLB 020001) i Obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 "Ostoja nad Baryczą" (PLH020041).

Do istotnych problemów ochrony środowiska zaliczono:

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.

- zagrożenie zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych w związku z brakiem kanalizacji sanitarnej we wsi oraz położeniem w obrębie GZWP nr 303 Pradolina Barycz-Głogów (E),
- zagrożenie zanieczyszczenia powietrza pyłami,
- zagrożenia wynikające z przebiegu głównego ciągu komunikacyjnego: drogi powiatowej nr 1436 D.

Sposób zagospodarowania działek nr 225/1 i 226/1 ulegnie częściowym zmianom. Zmianie ulegnie przeznaczenie części frontowej działek, przylegających do drogi powiatowej z funkcji rolnej o powierzchni ok. 0,25 ha, na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Wielkość wyznaczonego terenu umożliwia budowę maksymalnie 2 budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Nie przewiduje się zmian w sposobie zagospodarowania pozostałej części obszaru opracowania, która pozostanie w użytkowaniu rolniczym z zakazem zabudowy.

W toku badań stwierdzono, że ustalenia planu wpłyną na zmianę warunków naturalnych, co związane jest z przekształceniem części gruntów rolniczych i wprowadzeniem zabudowy mieszkaniowej. Zmiany te, wiązać się będą z nieznacznym zwiększeniem emisji hałasu, wzrostem emisji pyłów i gazów w związku z ruchem samochodów osobowych mieszkańców. Nastąpi większe zużycie wody oraz większa ilość ścieków i odpadów, a także emisja pozostałości materiałów opałowych do atmosfery. Ze względu na to, że zmiana dotyczy obszaru dwóch działek w ich niewielkiej części, a wyznaczone funkcje są o niewielkim oddziaływaniu, projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno spowodować znaczącego pogorszenia warunków naturalnych.

W związku z powyższym w prognozie teren projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz teren rolniczy zakwalifikowano do grupy: „obszar, na którym prognozowane przedsięwzięcia wprowadzą niewielkie uciążliwości dla środowiska”. Ilustruje to załącznik nr 1 do prognozy.

Założenia planu uwzględniają występujące na tym obszarze warunki środowiskowe i w maksymalnym stopniu ograniczają negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców, poprzez działania proekologiczne, w odniesieniu do środowiska wodnego, glebowego oraz powietrza atmosferycznego.

Reasumując projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno spowodować pogorszenia warunków naturalnych. Ustalenia planu zasadniczo nie zawierają rozwiązań, które mogą zdecydowanie negatywnie wpływać na środowisko przyrodnicze.

Autorzy:

kierujący – Joanna Jaskóła,

współpraca – Grzegorz Jaskóła

Załącznik nr 2

do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Stara Huta, w granicach działek o numerach ewidencyjnych 225/1 i 226/1.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U.2020.283 ze zm.). Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Joanna Jaskóła

